

jeg faktisk er en ganske god idé, hvis det er sådan, at forbrugerne vil betale. Men det kræver altså, at der kommer en bog med, og hvis det skal være så detaljeret, så må forbrugerne betale for den bog, som fortæller alt om produktets tilbliven.

Vi har jo ikke sagt noget om, at man ikke kan informere om et produkt, som er fremstillet af sojaskrå, og som ikke er genmodificeret. Vi har jo ikke sagt noget om, hvad man ikke må gøre. Vi har kun sagt, at set i forhold til problemets størrelse er der ingen grund til at sætte den bureaukratiske mærkningsordning i værk, som man gør kortsigtet, for det er kun for 5 måneder.

Og jeg tror egentlig ikke, at Monsanto har en pind med det her at gøre. Det tror jeg ikke. Hvor skulle de komme ind i billedet? Det er en foderstofhandel, og det har da ikke noget med et kemikaliefirma at gøre. For mig at se kan de ikke komme ind i billedet i den sammenhæng.

En bestilt vare kan afvises, siger hr. Peter Christensen. Jeg tror ikke, der er givet nogen garanti for, at de skulle være fri. Central Soya i Århus, som jo er kernen i denne sag om importen af sojabønnen, har jo forsøgt at lave det så godt, som de kunne, men de har på forhånd vidst, hvor svært det er at holde tingene adskilt på lagrene, og de har ikke på noget tidspunkt forventet, at den skulle være 100 pct. fri, hvilket altså også viser sig, at de gjorde ret i.

Hr. Kristen Touborg spørger, om det kan separeres. Jamen det kan separeres, og det sagde jeg også i min ordførertale. Jeg har snakket med Continental Grain i Genève, som siger, at det kan lade sig gøre. Hvis man er virkelig pinlig eksakt med de ting her, så kan det lade sig gøre; men det kræver altså en kæmpeindsats hele vejen igennem, og det koster altså som sagt ca. 100 dollar ekstra pr. t sojaskrå.

Til fru Elsebeth Gerner må jeg sige, at jeg aldrig har sagt, at det, der sker nu, er i strid med EU. Jeg siger bare, at det er ufattelig bureaukratisk i forhold til problemets størrelse og i forhold til, at vi får en EU-forordning om ganske få måneder.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Nu forstår jeg på hr. Henning Urup, at han synes, det er en god idé at mærke produkterne også ud fra deres produktionsmetode. Det burde så rent logisk glide frem til, at ting, der er producerede ved hjælp af gensplejsning, skal mærkes, uanset om produktets egenskaber er blevet ændrede eller ej.

Så siger hr. Henning Urup, at det vil han sådan set godt, hvis bare forbrugerne betaler. Jamen det vil de da også komme til. Hvis man krævede, at de gensplejsede produkter var mærket og man holdt tingene adskilt, så man var helt sikker på, at her er de gensplejsede varer, og her er de ikkegensplejsede, så ville det jo netop være de varer, der var blevet gensplejse- de, som fik mærkningsomkostningerne, og hvis der er forbrugere, der er villige til både at købe de gensplejsede varer og betale en merpris for dem, så kunne de selvfølgelig bare gøre det.

Skal jeg forstå det på den måde, at Venstre synes, vi skal sætte det i værk, for så er det en glædelig udvikling i Venstres holdning, men jeg er bange for, at det ikke er tilfældet. Det, hr. Urup i stedet for lægger op til, er, at det er økologerne og dem, der ikke ønsker at bruge det gensplejsede, som skal betale for at holde det adskilt. Og så har Monsanto for alvor vundet.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Nu siger hr. Henning Urup, at vi om 5 måneder kommer til at opgive den mærkning, vi er i gang med. Når jeg læser novel food-direktivet, kan jeg ikke se, at der er noget i det direktiv, der vil gøre, at vi bliver nødt til at opgive vores mærkning om 5 måneder. For novel food-direktivet omfatter – sådan som jeg læser det – nye produkter, som ikke i væsentligt omfang har været markedsført inden for Det Europæiske Fællesskab.

Med andre ord: Produkter, der allerede er på markedet, kan fortsat mærkes. Novel food-direktivet vedrører nye fødevarer, nye levnedsmidler. Jeg vil gerne høre, hvad det er, der gør, at Henning Urup tolker det anderledes.

(Kort bemærkning).

Henning Urup (V):

Jeg tror da, at hr. Jørn Jespersen har ret i, at det bliver økologerne og dem, der ikke vil købe genmodificeret sojaskrå, som kommer til at stå med regningen.

Hvis man er så optimistisk, at man tror, at vi her i Danmark kan styre hele verdenshandelen af råvarer, så er man for optimistisk; det kan vi ikke. Hvis vi her i Danmark indtager et særstandpunkt, så bliver det Danmark, der skal betale for det særstandpunkt i situationen her, ved at vi laver kontraktavl og betaler den pris, det koster at få det transporteret hertil under forhold, der gør, at vi kan være sikre på, at den er separeret hele vejen igennem.